

Изузимајући одредбе о ЕУЛЕКС мисији из Ахтисаријевог плана, које је прихватила власт Бориса Тадића, остале одредбе тог плана садржане су у Бриселском споразуму. То су одредбе о Заједници српских општина (ЗСО), албанској сецесионистичкој полицији, о правосуђу и изборном систему, као и о избацивању Резолуције 1244.

Дејан Мирковић је ванредни професор на Правном факултету у Косовској Митровици. Објавио је неколико монографија и књига које су превођене и на стране језике, као и више десетина научних чланака. Од 2007. до 2012. године био је посланик у Народној скупштини Републике Србије, а између 2009. и 2016. и правни саветник пред Хашким трибуналом. Прошле године су га власти Црне Горе, заједно с академиком Матијом Бећковићем и историчарима Чедомиром Антићем и Александром Раковићем, прогласиле за „државног непријатеља“.

Повод за овај разговор је Мирковићева најновија књига „Бриселски споразум: хронологија и последице“, коју је објавила „Катена мунди“, а као рецензенти је препоручују проф. др Мило Ломпар, проф. др Милан Палевић и проф. др Зоран Чворовић.

Зашто у Бриселском споразуму нема Резолуције 1244 СБ УН?

То питање је веома значајно, јер чак и у незаконитом и неуставном Споразуму о регионалном представљању који је постигао Борко Стефановић предвиђено је да се, стидљиво додуше, помиње Резолуција 1244 у такозваној фусноти.

Мислим да у Бриселском споразуму нема Резолуције 1244 јер се у њој пет пута изричито гарантује суверенитет СРЈ (Србије) на КиМ. То странци и сецесионисти у Приштини знају, и зато је Резолуција 1244 избачена из Бриселског споразума. Зашто су наше власти пристале на то – питање је за њих.

Посебно је чудна та правна чињеница ако се зна да је Слободан Милошевић под

бомбама и санкцијама успео да добије гаранције за српски суверенитет на КиМ у Резолуцији 1244, а садашња власт их се одрекла у Бриселском споразуму, иако је он закључен у тренутку када никакве ратне претње није било на видику.

Какав је однос између Бриселског споразума и Устава Србије?

Бриселски споразум је, одговорно то тврдим као универзитетски професор права, ставио ван снаге Устав Србије из 2006. године. Тачније, најмање 60 чланова Устава је посредно или непосредно стављено ван снаге, укључујући и најважније чланове и преамбулу. То несумњиво доводи до закључка да је Бриселским споразумом извршен својеврсни државни удар. Мислим да ту истину може лако да вам објасни сваки студент права.

Такође, треба нагласити да је бивши премијер Војислав Коштуница показао велику вештину и државничку одговорност када је 2006. године окупио опозицију (у лику тадашње „велике“ Српске радикалне странке), власт (Демократска странка и Демократска странка Србије биле су водеће партије коалиције на власти), и, коначно, Српску православну цркву ради договора о доношењу Устава и последујућег референдума из октобра те године.

Устав је у унутрашњем праву, исто као и Резолуција 1244 у међународном праву, био брана која спречава независност такозваног Косова. Зато су садашње власти и избегле легалну процедуру за мењање Устава, или поступак који тражи двотрећинску већину у Народној скупштини и већину гласача на референдуму, и све то да би донеле Бриселски споразум.

У својој књизи излажете тврдњу да је Бриселски споразум у суштини Ахтисаријев план који је Србија одбила 2007. године.

Изузимајући одредбе о ЕУЛЕКС мисији из Ахтисаријевог плана, које је прихватила власт Бориса Тадића, остале одредбе тог плана садржане су у Бриселском споразуму. То су одредбе о Заједници српских општина (ЗСО), албанској сецесионистичкој полицији, о правосуђу и изборном систему, као и о избацивању Резолуције 1244 из оптицаја. Подсетићу вас да је својевремено премијер Коштуница, без вербалног јуначења и медијског пренемагања, све те одредбе одбацио. Такође, 2007. године је била много тежа ситуација у међународним односима него сада. Али Коштуница је успео да издржи све притиске и не прихвати Ахтисаријев план. С друге стране, садашње власти су пристале на тај штетни и погубни план у слабо прикривеној форми Бриселског споразума. То су правне чињенице, остало је пропаганда.

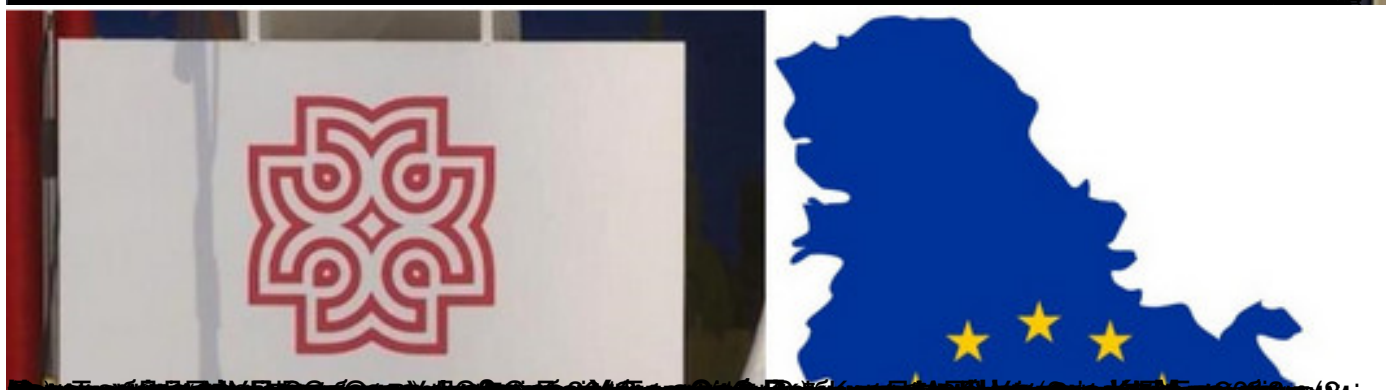
Власт тврди да су њени претходници изгубили све на КиМ и да немамо ништа у јужној покрајини. Мислите ли да стварно немамо ништа на земљи наших предака?

Несумњиво је да је свих седам Боркових споразума неуставно и незаконито. Међутим, садашња власт није направила правни дисконтинуитет с њима, напротив. У извештају који је поводом усвајања Бриселског споразума поднео тадашњи премијер у априлу 2013. пише да Бриселски споразум има континуитет с Борковим споразумима.

Конечно, Борис Тадић није хтео или није смео да примени шести Борков споразум о прихватању албанске царине на прелазима на северу КиМ, Јариње и Брњак. Оптуживан је од садашње власти, а тадашње опозиције, да је издајник и поручивано му је, уз ватрене покличе на митинзима, да ће бити ухапшен. Ипак, тај срамни споразум је у праксу спровела управо садашња власт. На тај начин сецесионистима у Приштини предато је и око 35 милиона евра годишњих прихода с прелаза Јариње и Брњак.

Час анатомије за Бриселски споразум

Пише: Дејан Мирковић
недеља, 24 новембар 2019 19:10

Час анатомије за Бриселски споразум

Пише: Дејан Мировић
недеља, 24 новембар 2019 19:10

